

תת"ע 590/11/20 - מדינת ישראל נגד רותם ביטון

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

תת"ע 590-11-20 מדינת ישראל נ' ביטון
תיק חיצוני: 38120618707

בפני	כבוד השופטת, סגנית הנשיא נועה חקלאי
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	רותם ביטון

החלטה

בפני בקשת הנאשם לביטול האישום מחמת התיישנות.

לטענת ב"כ הנאשם, הנאשם ביקש להישפט באופן מקוון ביום 8.3.20. וחלפה למעלה משנה מיום שביקש להישפט מבלי שהומצאה לו הזמנה למשפט.

אין מחלוקת בין הצדדים כי הזמנה למשפט נשלחה לנאשם בדואר רשום ביום 29.9.20, קרי בתוך תקופה של שנה, אך זו לא נמסרה למבקש שכן חזרה בציון "לא ידוע בתא הדואר".

ביום 21/12/20 נשפט הנאשם בהעדרו. בהחלטה מיום 10.5.21 הוריתי על ביטול פסק הדין.

לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים בנוגע לטענת ההתיישנות - מצאתי לדחות את הבקשה.

ראשית, ועל אף שב"כ הנאשם צירף מסמכים מהם עולה כי הנאשם ביקש לזמנו מהכתובת "הבנאים 5 ת.ד. 16030 אשדוד", הרי שבבקשה המקוונת שהגיש ב"כ הנאשם צוינה הכתובת ללא מספר תיבת הדואר - ולכתובת שצויינה (ללא תיבת דואר) נשלחה ההזמנה למשפט. כך שבניגוד לנטען על ידי ההגנה, העובדה שהזימון לדיון לא הגיע לידי ב"כ הנאשם נעוצה בין היתר בכך שמסר בבקשה המקוונת, כתובת ללא ציון תיבת הדואר. תקלה שאינה נעוצה במאשימה ואף לא ברשות הדואר.

זאת ועוד, כפי שציינה המאשימה, רק לאחרונה נדון עניין דומה על ידי בית המשפט העליון ברע"פ 4967/21 אליהו

נחום בע"מ נ' מדינת ישראל (2.8.21)

שם צולם אופנוע מבצע עבירה. הודעת תשלום הקנס נשלחה לבעלת הרכב במועד, אך לא הגיע לידיה בשל נסיבות שאינן תלויות בה. בית משפט קמא הורה על הארכת מועד להישפט.

לאחר שהוגש כתב אישום טענה המבקשת להתיישנות שכן לטענתה משחלפו מעל 4 חודשים ממועד ביצוע העבירה ומשעה שבית משפט השלום לתעבורה קבע כי הודעת הקנס לא נמסרה לה, הרי שאין להגיש נגדה כתב אישום.

בית משפט קמא דחה את טענת ההתיישנות. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור

וקבע כי מלשוננו של סעיף 225א(1) לחסד"פ עולה כי נקודת האיזון שנקבעה על ידי המחוקק לשם תקופת ההתיישנות היא משלוח הודעת הקנס בתוך ארבעה חודשים ולא הוכחת מסירה בפועל. במקרה דנן, קיימה המשיבה את המוטל עליה ושלחה את הודעת הקנס בתוך התקופה האמורה.

בית המשפט העליון (כב' הש' ג' קרא) דחה את בקשת רשות הערעור, וציין כי "סעיף 225א1 ... נוקט בלשון ברורה.... חזקה על המחוקק כי לא השחית את מילותיו לריק. העובדה כי במציעתא של הסעיף נקט המחוקק בלשון: "לא יוגש עליה כתב אישום ולא יומצאו לבעל הרכב בענינה הזמנה או הודעת תשלום קנס", ואילו בסיפא של הסעיף נקט בלשון: "אם כתב האישום, ההזמנה או הודעת תשלום הקנס טרם נשלחו" - מעידה כי המחוקק בחר מילותיו בקפידה, ולענין המחסום הדיוני הסתפק בשליחת דבר הדואר. כך גם קובעת הוראת סעיף 239א לחסד"פ....

העובדה כי סעיף 239א נקט בלשון דומה, עוד בטרם חוקק התיקון לחסד"פ ועמו סעיף 225א(1) וסעיף 239א(ב) ... משמיטה את הקרקע מתחת לטענת המבקשת לפיה התיקון נועד לשנות את נקודת האיזון בעבירות המבוססות על צילום רכב ולדרוש קיומה של מסירה חלף הסתפקות בשליחת ההודעה על קיומה של העבירה."

עוד ציין בית המשפט העליון כי: "אמנם, ביקש המחוקק למנוע ככל האפשר מצבים שבהם ייוודע לבעל הרכב על דבר העבירה בחלוף תקופה ממושכת, כדי להקל על יכולתו להתגונן, אך מכאן אין להסיק כי "זנח" את דרכי ההמצאה הנהוגות בעבירות כבענייננו או כי ביקש לפטור נהגים מעבירות שביצעו, רק משום שדבר הדואר לא הגיע ליעדו. הוראת סעיף 225א1 לחסד"פ מכוונת בראש ובראשונה כלפי רשויות האכיפה האמונות על משלוח ההודעה. מרגע שאלו מילאו את תפקידן ופעלו להמצאת ההודעה על ביצוע העבירה באמצעות משלוח ההודעה בדואר רשום, אין לומר כי תקלה בשירות הדואר מאיינת את ביצוע העבירה ומקימה מחסום דיוני."

דברים אלו שנכתבו בעניינו של אליהו נחום, יפים גם לענייננו, בשינויים המחוייבים.

משהוכח בפני שהמאשימה שלחה לנאשם את הזימון למשפט בתוך התקופה הנקובה בחוק, ובוודאי משלחה את הזימון לכתובת שנמסרה בבקשה המקוונת, לא חלה התיישנות, הגם שדבר הדואר לא הגיע ליעדו, מסיבות שאינן נעוצות בנאשם (אין נעוצות בנאשם - בהסתייגות כאמור בשים לב לכתובת שנמסרה).

לפיכך אני דוחה את טענת ההתיישנות.

בדיון שקבוע ביום 12.9.21 יתן הנאשם מענה לכתב האישום.

המזכירות תודיע לצדדים.

ניתנה היום, כ"ח אלול תשפ"א, 05 ספטמבר 2021, בהעדר
הצדדים.